

सञ्चलनं, क्ली, कम्पनम् । संपूर्वचलधातोरनट्-
(ख्युट्) प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ (यथा, मार्कण्डेयैः ।
८ । १८ ।

“केचिद्गिरिनिपातेन केचिदभोधिवारिणा ।
केचित् महीसञ्चलनात् प्रययुः प्राणिनः चयम् ॥”
सञ्चानः, पुं, श्लेषपक्षौ । इति केचित् ॥ शिक्रे
इति भाषा ॥

सञ्चायः, पुं, (सञ्चयतेऽस्मिन् सोम इति । सं +
चि + “क्रतौ कुण्डपायसञ्चायौ ॥” ३ । १ । ३० ।
इति खटाग्रदेशी निपात्येते ।) यञ्चविशेषः ।
इति मुन्धबोधव्याकरणम् ॥

सञ्चारः, पुं, (सं + चर + घञ् ।) दुर्गसञ्चारः ।
इत्यमरटीका ॥ गमनम् । यथा, सञ्चारो रति-
मान्द्रावधि इत्यादि काव्यप्रकाशः ॥ (यथा,
रघुः । २ । १५ ।

“सञ्चारपूतानि दिगन्तराणि
कृत्वा दिनान्ते निलयाय गन्तुं ।
प्रचक्रमे प्रह्वरागताम्ना
प्रभा पतङ्गस्य सुनेत्र धेनुः ॥”

अहादे राश्यान्तरसंक्रमनश्च ॥ (यथा, याज्ञ-
वल्केः । ३ । १७२ ।

“तारा नक्षत्रसञ्चारैर्जागरैः स्वप्नैरपि ॥” ॥
सञ्चारत्यस्मिन्निति । अधिकरणे घञ् । देशः ।
इति रामायणटीका ॥ यथा, रामायणे । २ ।
११८ । १८ ।

“तावचुस्ते वनचरास्तासा धर्मचारिणः ।
वनस्य तस्य सञ्चारं राक्षसैः समभिप्लुतम् ॥”
सञ्चारजीवो, [न्] द्वि, (सञ्चारेण जीव-
तीति । जीव + णिनिः ।) शरणापन्नः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

सञ्चारिका, स्त्री, (सञ्चारयति नायकयोर्जाति-
मिती । सं + चर + णिच् + खुल् ।) दूती ।
इत्यमरः ॥ युगलम् । कुट्टनौ । प्राणम् । इति
मेदिनी ॥

सञ्चारो, [न्] पुं, (सञ्चरतीति । सं + चर +
णिनिः ।) धूपः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ वायुः ॥
इति शब्दचन्द्रिका ॥ भावविशेषः । यथा,—
“स्थायिसास्त्रिकसञ्चारिप्रभेदैः स्यादितिः पुनः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

अन्यच्च ।
“सञ्चारिषः प्रधानानि देवादिविषया रतिः ।
उद्बुद्धमात्रस्वायौ च भाव इत्यभिधियते ॥”
अपि च ।

“नानाभिनयसम्बन्धान् भावयन्ति रसान् यतः
तस्माद्भावा अमी प्रोक्ताः स्थायिसञ्चारि-
सास्त्रिकाः ॥”

वाल्मीकिसञ्चारिणो यथा,—
“सञ्चारिणोऽनिष्टशङ्काहर्षगर्वादयो मताः ॥”
वीररससञ्चारिणस्तु । “धृतिमतिगर्वं स्मृतितर्क-
रोमाश्चाः ॥” इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदः ॥
(गतिशोभे, द्वि । यथा, गीतगोविन्दे । ६ ।
११ ।

“अङ्गेष्वामरणं करोति बहुशः पत्रेऽपि
सञ्चारिणि
प्राप्तं त्वां परिशङ्कते वितनुते श्रयां चिरं
ध्यायति ॥”

सञ्चारिणी, स्त्री, (सञ्चरतीति । सं + चर +
णिनिः ।) डीप् ।) हंसपदी । इति राज-
निर्वण्टः ॥ (गतिशोला । यथा, कुमारः । ३ । ५३ ।
“पथ्यासपुष्पस्तवकावनस्त्रा
सञ्चारिणी पद्मविनी सतेव ॥”

सञ्चाली, स्त्री, गुञ्जा । यथा,—
“सञ्चाली प्रोच्यते गुञ्जा सा तिथौ रूपकं
भवेत् ॥”

इति मुक्तिकल्पतरुः ॥

सञ्चिन्ना, स्त्री, (सम्यक् चिन्तमस्थामिति) मूर्धी-
कर्णी । इति शब्दरत्नावली ॥

सञ्चेयं, त्रि, सञ्चयनीयम् । सञ्चेतव्यम् । संपूर्वक-
चिञ्चधातोः कर्मणि यप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

सञ्चः, पुं, (सम्यक् जावते इति । सं + जन + डः ।
सम्यक् जयतीति । जि + अन्येष्वपीति वा डः ।)
ब्रह्मा । शिवः । इति मेदिनी ॥

सञ्चवनं, क्ली, (सञ्चवन्ति संमिलन्यत्रेति । सं +
जु गती + अधिकरणे ल्युट् ।) अन्नोन्याभिसुख-
गृहचतुष्टयम् । तत्पथ्यायः । चतुःशालम् २ ।
इत्यमरः ॥ संयसनम् ३ चतुःशालो ४ । इति
भरतः ॥ सञ्चिवनम् ५ शाला ६ निलयः ७
चतुःशालकम् ८ इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
हरिवंशे । १५५ । ५६ ।

“तस्मिन् सुविहिताः सर्वे कश्मदण्डाः पताकिनः
घटने वासुदेवस्य मार्गसञ्चवनध्वजाः ॥”

सञ्चा, स्त्री, जागो । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सञ्चोवनं, क्ली, (सञ्चोव्यतेऽस्मिन्निति । सं + जीव +
अधिकरणे ल्युट् ।) सञ्चवनम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (सं + जीव + भावे ल्युट् ।)
सस्यकप्रकारेण प्राणधारणश्च ॥ (यथा, मुकुन्द-
मालायाम् । ३० ।

“व्यामोहोऽहनीषधं मुनिमनोहृत्तिप्रहस्यौषधं
दैत्यानर्थकरीषधं त्रिजगतां सञ्चोवनैकौषधम् ।
भक्तार्त्तिप्रशमौषधं भवभयप्रधंसि दिव्यौषधं
श्रेयः प्राप्तिकरौषधं पित्र मनःश्रीक्षणनामौ-
षधम् ॥”

नरकविशेषः । यथा, मनुः । ४ । ८८ ।

“नरकं कालसृष्टश्च महानरकमेव च ।
सञ्चोवनं सहायोचिं तपनं सम्प्रापनम् ॥”
स्त्री, विद्याविशेषः । यथा महाभारते । १ ।
७६ । ३२ ।

“ततः सञ्चोवनीं विद्यां प्रयुज्य कचमाह्वयत् ॥”

सञ्ज्ञ, क्ली, संज्ञम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सञ्ज्ञः, त्रि, संज्ञः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

सञ्ज्ञपनं, क्ली, (सं + ज्ञा + णिच् + ल्युट् ।)
संज्ञपनम् । इत्यमरः ॥

सञ्ज्ञप्तिः, स्त्री, (सं + ज्ञा + णिच् + णिन् ।)

संज्ञप्तिः । इति हेमचन्द्रः ॥

सञ्ज्ञा, स्त्री, (सं + ज्ञा + षड् ।) संज्ञा । इति
मेदिनी ॥

सञ्ज्ञः, त्रि, (सङ्गतं जानुनी यस्य । “प्रसंभ्यां
जानुनीञ्जुः ।” ५ । ४ । १२८ । इति ङः ।)
संज्ञुः । इत्यमरः ॥

सञ्ज्वरः, पुं, (सम्यक् ज्वरः ।) संज्वरः । इत्य-
मरः ॥

सटं, क्ली, (सटतीति । सट अवयवे + षच् ।)
जटा । यथा,—

“जटा जटिजटौ जटौ जुटकन्तु सटं सटा ।
कौटीरं जूटकं हस्तं शिखायां व्रतिनामपि ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

सटा, स्त्री, (सट अवयवे + षच् ।) जटा ।
केशरः । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः ।
८ । ६० ।

“तं बाहनादवनतीत्तरकायग्रीषत्
विधन्तमुद्धृतसटाः प्रतिहन्तुमीशुः ॥”
शिखा । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भाग-
वते । ४ । ५ । २ ।

“क्राडः सुदष्टौष्ठपुटः स धूर्जटि-
जटौ तडित्त्वङ्गिस्टीग्रोचिषम् ॥”

सटाङ्गः, पुं, (सटा अङ्गश्चिह्नं यस्य ।) सिंहः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

सटिः, स्त्री, (सटतीति । सट अवयवे + इन् ।)
शटी । इति शब्दरत्नावली ॥

सटिका, स्त्री, गन्धपत्रा । सटी । इति राज-
निर्वण्टः ॥

सटी, स्त्री, (सटि + वा डीप् ।) गन्धद्रव्यविशेषः ॥
वन आदा इति अक्षरहरिद्रा इति च भाषा ।

आवेहलदी इति कीङ्गणे प्रसिद्धा । तत्पथ्यायः ।
शिटी २ गन्धशटी ३ सुगन्धा ४ सटिः ५
शटिः ६ गन्धमूला ७ गन्धमूलौ ८ पलाशः ९

कर्पूरः १० पङ्कग्निका ११ कर्पूरः १२
गन्धोलिः १३ गन्धमूलकः १४ इति शब्दरत्ना-
वली ॥ शटी १५ पङ्कग्न्या १६ अक्षनिशा १७

बधुः १८ गन्धारी १९ सटिका २० पला-
शिका २१ समुद्रा २२ तण्डो २३ दूर्वा २४
गन्धा २५ पृथुपलाशिका २६ सौम्या २७

हिमोद्भवा २८ गन्धबधुः २९ अस्था गुणाः ।
सुतिज्ञत्वम् । अक्षरसत्वम् । लघुत्वम् । उष्ण-
त्वम् । रुचिप्रदत्वम् । ज्वरकफासकण्डूव्रणदोष-
वक्त्रामयनाशित्वम् । हृद्यत्वञ्च । इति राज-
निर्वण्टः ॥

सट्टा, स्त्री, पश्चिमेदः । वाद्यम् । इति संक्षिप्त-
सारोणादिहृत्तिः ॥

सठ, क खठार्थं । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
पर-सक-सैट् ।) दन्त्यादिः । क, साठयति

सठार्थं गत्यसंस्कृतसंस्कृतेषु । इति दुर्गादासः ॥

सठो, स्त्री, शठो । इति राजनिर्वण्टः ॥

सणसूत्रं, क्ली, (सणस्य सूत्रम् ।) शणसूत्रम् ।

इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

सण्डः, पुं, षण्डः । इत्यमरटीका ॥